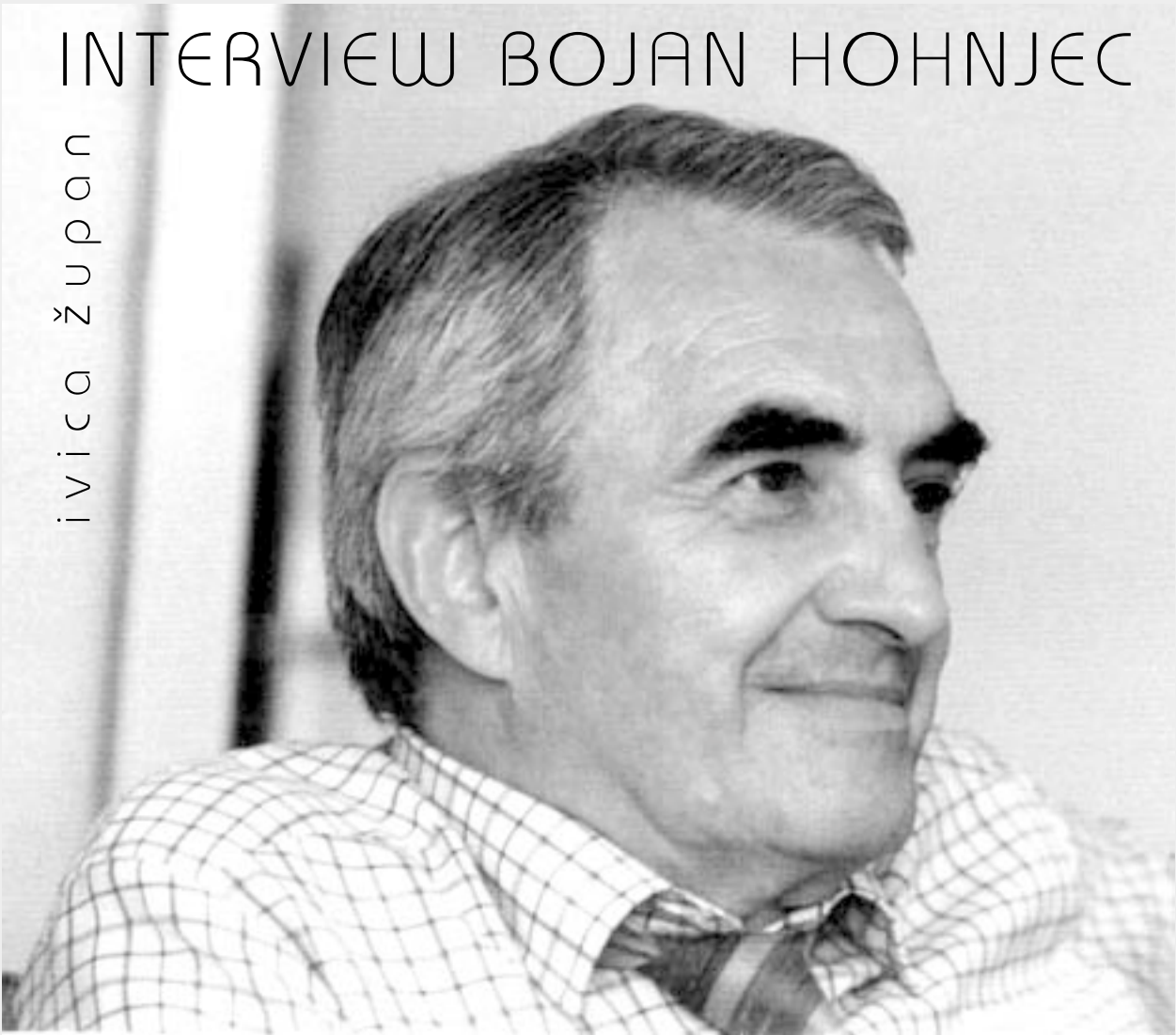

INTERVIEW BOJAN HOHNJEC

i v i c a
ž u p o n

Big Band HRT-a je 23. veljače 2003. godine, u svome ciklusu "Doživjeti glazbu" što se svakog mjeseca održava u Maloj dvorani KD "Vatroslav Lisinski", odao počast svome negdašnjem članu Bojanu Hohnjecu, izvodeći, u autorovim aranžmanima, njegove skladbe "Daleka obala", "Proletne kiše", "Damin gambit", "Pred svitanje", "Sljezovi bomboni" i "Borove iglice", što je i bio povod ovome razgovoru.

Klarinetist, altsaksofonist, skladatelj, aranžer i voditelj orkestara Bojan Hohnjec rođen je 5. rujna 1922. u Zagrebu. Još kao srednjoškolac 1937. godine se, s nepunih 15 godina, počeo baviti glazbom. Najprije kao samouk uči svirati altsaksofon, a potom i klarinet. Godine 1938. braća Branko i Mirko Milin, pioniri hrvatskoga *jazza*, pozivaju ga u svoj orkestar "Quick Swingers", koji već tada ima tri saksofona, dvije trube, dva trombona i ritam sekciju i, pod vodstvom Uroša Jurkovića, svira prve originalne *jazz* aranžmane. Godine 1939. Hohnjec utemeljuje vlastiti veliki *jazz* orkestar sastavljen od zagrebačkih *jazz* entuzijasta-amatera, zapravo prvi domaći *big band*. Orkestar se prvi put predstavio zagrebačkoj publici 10. ožujka 1940. godine u dvorani Treće realne gimnazije u Kušlanovoj ulici, čiji je đak bio i Hohnjec. Tijekom 1940. i 1941. godine orkestar je imao brojne nastupe na raznim plesnim večerima i čajankama u Hrvatskome glazbenom zavodu, ali zbog Drugoga svjetskog rata sastav 1942. godine prestaje djelovati.

Po završetku rata, 1946. godine, na Radio Zagrebu se utemeljuje, pod vodstvom trubača Zlatka Černjula, *dixieland* oktet, u čijem radu Hohnjec sudjeluje kao klarinetist. Kad je iste, 1946. godine osnovan Plesni orkestar Radio Zagreba, Hohnjec je u njemu angažiran kao prvi altsaksofonist i u tome sastavu, koji danas nosi naziv Big band HRT, svira sve do umirovljenja 1982. godine. S tim je orkestrom u potpunosti povezana njegova poslijeratna djelatnost, tako da je gotovo sve ono što je ostvario u *jazzu* ostvario u tome sastavu, s kojim je nastupao po domaćim i inozemnim *jazz* festivalima, bio na turnejama po Bugarskoj, SSSR-u, Njemačkoj, Poljskoj, Italiji, Austriji i Mađarskoj.

Djeluje i kao skladatelj, a osim vlastitih *jazz* skladbi, pisao je brojne aranžmane za vokalne soliste i za sve domaće festivale zabavne glazbe. Okušao se i u tzv. lakoj orkestralnoj glazbi, pa je 1965. godine na natječaju Radio Zagreba osvojio (drugu?) nagradu za skladbu "Kasna jesen", a 1967. godine ponovno osvaja drugu nagradu za skladbu "Trenutak sreće", obje napisane za simfonijski orkestar i snimljene pod ravnanjem maestra Igora Gjadrova. Potom je skladao "Cantabile" za glasovir i simfonijski orkestar, koji je, uz pratnju Simfonijskog orkestra, interpretirao Zlatko Dvoržak, "Skicu za bongose, konga i simfonijski orkestar", koju su izveli naši poznati perkusionisti Silvije Glojnarčić i Boris "Tex" Benini, a kojima je također dirigirao maestro Gjadrov. Za Revijijski orkestar Radio Zagreba, na melodije Nenada Grčevića, piše "Sonatu" i "Suitu".